

"Democrația trebuie să înceapă de acasă"

Autor:
Psih. Claudia BODEANU
Cabinet Individual de
Psihologie
Centrul Medical EMIVITA
Brașov, str. Vidin nr. 30
e-mail: psiho@emivita.ro
Tel. 0745-163.820
site: www.emivita.ro

"Democrația trebuie să înceapă de acasă... fiecare participând la organizarea, experimentarea și explorarea tuturor căilor până când se ajunge la cea care se dovedește a fi cea mai potrivită binelui comun. Apoi, noi avem o ordine naturală bazată pe libertate pentru toți și pe un simț al responsabilității care este caracteristic oamenilor liberi de pretutindeni"

• Rudolf Dreikurs

La ce se referea Dreikurs când a folosit cuvinte precum organizare, experimentare, binele comun. Pentru a înțelege mai bine aceste vorbe cât se poate de simple și adevărate, haideți să analizăm împreună două situații:

În prima situație avem așa: o zi obișnuită, seara, probabil după ora 18, o familie cu un cărucior de cumpărături, gonind prin supermarket după cele uzuale.

Acum imaginați-vă că în acel cărucior stă un copilăș, 4-5 ani, care privește cum căruciorul se umple de zeci de cutii colorate. Dintr-o dată pe raft vede o cutie verde cu pamblică aurie care-i stârnește interesul. Întinde mâna, o apucă de pe raft și o

așează cu mândrie în coș. A contribuit cu ceva la coșul familiei și este foarte mândru.

Puteți anticipa ce urmează. Părintele o ia din coș și o așează înapoi pe raft explicând că nu le este necesară, este scumpă, nu era pe listă, o luăm altă dată... etc.

Copilul începe negocierea, se revoltă, plânge și momentul se tensionează. Părintele se agită, simte privirile pline de judecată ale celor din jur și se simte împins să ia o decizie cât mai repede: poate alege să lase produsul în cărucior pentru a calma spiritele sau să continue cumpărăturile în speranța că cel mic se va liniști.

Scena se va repeta cu siguranță în fiecare săptămână sau chiar mai des.

Ce cultivăm în copilul nostru? Iată o întrebare care o pun părinților în această situație, și știți ce-mi răspund? "Îl iau cu mine că nu am cu cine să-l las".

Continui să întreb: Cum v-ați simți dumneavoastră dacă ați sta în coș și un adult și-ar umple coșul de cutii colorate, în timp ce tu stai să privești, neavând nici un drept, decât acela de a fi probabil un martor de preferat mut?

Situația doi.

Copilul sparge un pahar și este trimis în camera lui cu multe, multe vorbe acuzatoare, că este neatenț, că era din nu știu ce set primit de la o fostă amică, sau că a costat salariul pe 10 luni și i se cere să reflecteze la ce a făcut.

Păi la ce? Și-a propus el să spargă paharul? S-a întâmplat. Și pe voi părinți v-am văzut spărgând lucruri și niciodată nu ați stat în cameră să reflectați.

Ce cultivăm? Nedreptatea! Umilinta.

Ce va căuta ca adult? Dreptatea, dar va duce o lupta epuizantă în care va cere să i se dea dreptate.

Va fi un adult orientat pe soluții? Rămâne de văzut.

Ce am fi putut face într-o astfel de situație?

Să-l privim pe micuț în ochi. Am fi văzut că este afectat de situație și am fi empatizat cu el arătându-i că ne pasă de emoția lui. Nu ne-am apuca să strângem singuri ci, i-amspune: și mie mi s-a întâmplat să scap lucruri, desigur asta nu este o scuză pentru neatenție, dar hai să vedem ce putem face?

Am primit un telefon de la o mamică într-o situație similară. Mi-a spus: "...știți Claudia ce a făcut loana a mea? S-a dus după mătură și mi-a zis, hai mami să strângem! Ba chiar m-a avertizat să nu mă tai".

Am felicitat-o. Știam că puștoaica ei are 4 ani, ... o și vedeam tragând după ea un măturoi.

Ce am cultivat? Responsabilitate, asumare, orientare pe soluții, conștientizare, comunicare. Și am verificat și lecțiile predate, cioburile pot produce răni.

Închei tot cu un citat din Rudolf Dreikurs care spunea:

"Nu ne putem proteja copiii de viață, de aceea este important să-i pregătim pentru ea."

Raspuns "păi, nu m-am gândit niciodată așa".

Vă gândiți câtă nedreptate și furie cultivați?

Ce ați fi putut face? Ședinta de familie în care să încurajăm stima de sine, responsabilizarea, disciplina, este foarte mult de povestit aici, dar dacă doriți să abordăm acest subiect în numărul viitor, vă rog lăsați un mesaj pe adresa redacției.

Până atunci haideți să lucrăm! Deci, la întâlnirea de familie vom stabili de comun acord sarcinile fiecărui, ex. tata conduce mașina, mama face lista și copilul este șeful căruciorului.

Acum detaliem: tata alege locul de unde ne vom aproviziona, mama decide împreună cu toți care sunt nevoile și întocmește lista pe înțelesul tuturor. DA! Am spus pe înțelesul tuturor, adică, dacă micuțul are 4, 5 ani, nu contează, știe cum arată mărul, pâinea, carnea și chiar cutia de detergent, doar a fost atenționat să nu se joace cu detergentul. Așa că, mama, pe lângă scris, va desena în dreptul fiecărui rând un simbol, ca să înțeleagă și copilul.

Avem lista? DA! A mai pus și el cerealele preferate, chiar a colorat pe listă!

Bun. Ajungem în supermarket. Cine este șeful coșului? Ați ghicit, chiar el, copilul! Deci el va ține lista și va încerca împreună cu părinții să construiască traseul cumpărăturilor, și să pună în coș tot ce este pe listă. Apoi va pune un smile face în dreptul fiecărui punct de pe listă. Ba mai mult, dacă urmărește și etichetele roșii, va putea câștiga câțiva bănuți care îi poate castiga așa cum dorește. Adică îi poate pune în pușculiță și și va lua trenulețul mult dorit, sau îi poate folosi să-și cumpere ceva decent.

Ce educăm? Atenția distributivă. Atenția concentrată susținută.

Memoria topografică. Răbdarea. Nu primește foloase necuvenite, a muncit pentru bănuții lui. Vă amintiți? Au rănit etichetele promoționale.

Este responsabil. Educăm acea comunicare de care ne lovim peste tot. Lucrăm în echipă. Orientare pe scop, pe soluții. Mai continui?

V-ați fi imaginat vreodată câte se pot obține lucrând corect cu copiii noștri?

